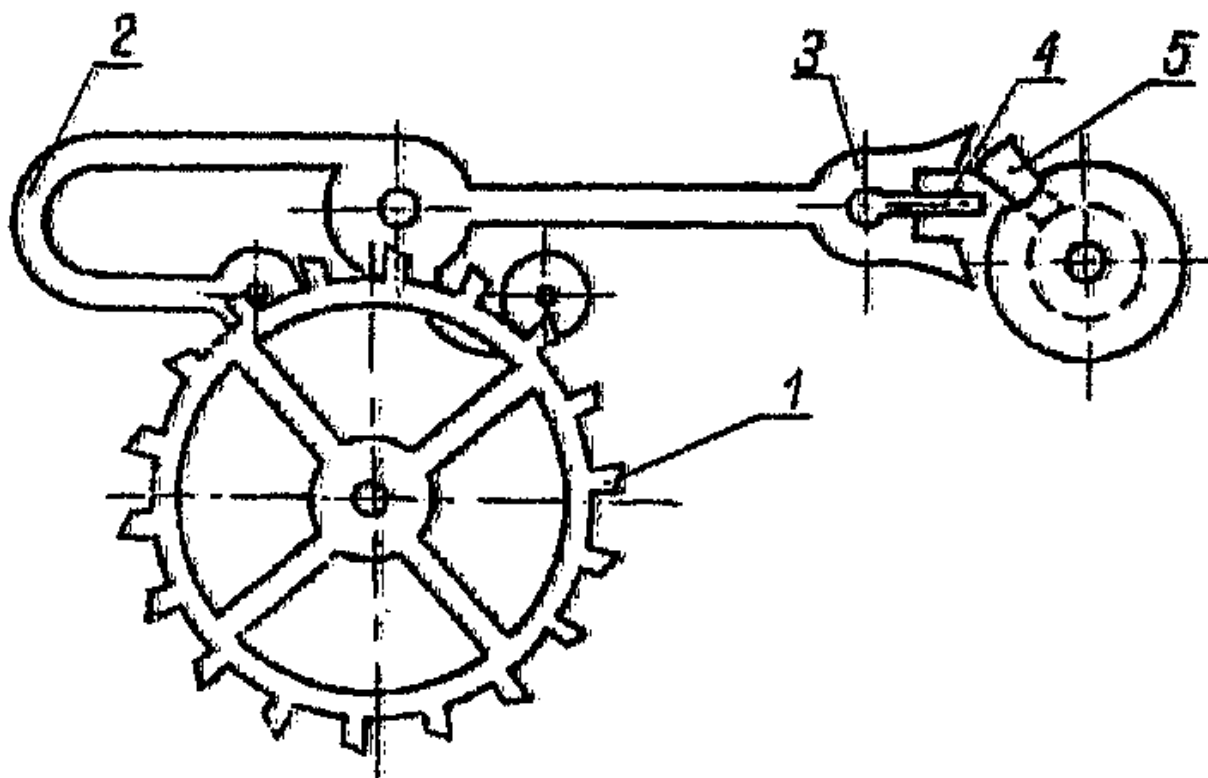

Wychwył roskopfowy

Odmiana wychwył kołkowy. Roskopf (Georg Friedrich 1813-1889) nie jest wynalazcą tego wychwył, ale po pewnych poprawkach zastosował go w tanich zegarkach przez siebie produkowanych. Koło wychwyłowe 1, wykonane ze stali, ma zwykle 18 zębów (rys. W.56).

Rys. W.56. Wychwył roskopfowy

1 — koło wychwyłowe, 2 — kotwica, 3 — widelki kotwicy, 4 — bezpiecznik, 5 — poprzeczny palec przerzutowy

Kąt (przyciągania) podcięcia zębów jest większy niż w zwykłym wychwył kołkowym. Kotwica 2, tworząca jednolitą całość z widelkami 3, jest ukształtowana tak, że można doginaniem jej ramion ustawiać głębokość spoczynku. Widelki współpracują z poprzecznym palcem przerzutowym 5. Duży kołnierz z wycięciem dla bezpiecznika 4 znajduje się u góry, a mały krążek z palcem przerzutowym - na dole. W nowszych zegarkach typu roskopfowego nie stosuje się już poprzecznego palca przerzutowego, ale normalny przerzutnik z kamiennym lub stalowym palcem przerzutowym.

źródło: Bartnik i Podwapiński "Ilustrowany słownik zegarmistrzowski"